

rammelen. Misschien moet ik eerst eten en dan zien we wel of ik nog tijd over heb.

Nadat ik gegeten heb, vertelt mama waar de kelder precies is: "Als je uit de turnzaal komt, loop je over de speelplaats naar links. Dan zal je een oude bruine deur zien. Nadat je de bruine deur opendoet, ga je met de trappen naar beneden. Daarna zal je links moeten afslaan.

"Bedankt, ik zal zo veel mogelijk versiering meenemen," bulder ik al rennend uit de turnzaal.

Ik heb geluk vandaag, want normaal mogen er geen leerlingen naar de kelder. Nu ik er zo over nadenk, zijn er veel plaatsen waar wij leerlingen niet mogen komen. Er zijn veel regels op school, maar ergens begrijp ik het wel. Een paar jaar geleden waren er een paar grappenmakers van het zesde leerjaar, die op de zolder van de school hebben gekropen. In de plaats dat ze heel voorzichtig waren, deden ze het tegenovergestelde. Blijkbaar renden ze heen en weer waardoor er een ongeluk gebeurde. Een van die leerlingen struikelde over een doos en viel keihard op de vloer. Hij brak zijn voet en kon voor een heel lange tijd niet meer naar

school komen. Ondanks dat het veel erger kon aflopen, waren de leerkrachten hard geschrokken. Sindsdien is de school zeer streng over het naleven van de regels.

Ik hoor je al denken: Arthur, jij loopt toch ook graag in school en gaat ook naar plaatsen waar je niet mag zijn? Tja, euh...Ergens heb je wel een punt. Maar in tegenstelling tot die grappenmakers, ben ik wel voorzichtig. Wanneer het niet meer veilig is, keer ik altijd terug.

Ondertussen ben ik bij de bruine deur toegekomen. Ik doe de deur open en ga voorzichtig langs de trappen naar beneden. Het is hier heel donker! Als ik had geweten dat er hier geen licht zou zijn, had ik wel een zaklamp meegenomen. Terwijl ik behoedzaam verder stap, zie ik in de verte een piepklein lampje branden. Ik begin te hoesten. Het lijkt wel alsof er hier jaren niemand naartoe is geweest, zo stoffig dat het hier is!

Welke kant moest ik eigenlijk weer op? Moest ik nu naar links of naar rechts? Ik kan natuurlijk moeilijk terugkeren met lege handen. Hmm, Arthur, denk goed na! Misschien moet ik eerst gewoon naar het lampje lopen, zo kan ik tenminste iets zien!

Elke keer wanneer ik denk dat ik bij het lampje ben, lijkt het steeds verder. Ik weet niet wanneer deze school gebouwd is, maar er is behoorlijk iets mis met de elektriciteit. Na een lange tijd stappen in het donker, bots ik tegen iets hard aan. Auw, pff, dat deed veel pijn. Het voelt precies aan alsof ik tegen een kast heb gelopen. Ik steek mijn handen uit en voel rondom mij. Het voelt aan als een houten kast met daarin metalen dingen. Er hangen stevige, gekrulde metalen stukjes aan die dingen, het zijn waarschijnlijk trofeeën! Hmm, wat voor soort trofeeën zijn het? Ze zien er heel stoffig uit, volgens mij zijn die trofeeën nog nooit afgewassen. Een voor een probeer ik de trofeeën te nemen, maar ze zitten precies vast! Wat is het nut van een kast vol spullen erin, als je er zelfs niet eens kunt uithalen?

Bovendien vind ik het heel raar dat dit zomaar in de kelder staat. Als het trofeeën zijn, dan is het ongetwijfeld heel waardevol!